

upustila až po nastalé pojistné příhodě, která ji zavazuje. Z toho plyne, že s nepodáním žaloby ve lhůtě dvouměsíční nelze spojovati následek, jak tvrdí dovolatelka, totiž, že by bylo nastalo zrušení pojišťovací smlouvy samo sebou (automaticky). Předpis o lhůtě té je zřejmě na ochranu, tedy ve prospěch pojistníkův, a nemůže se proto pojišťovna ustanovení toho, sama ho nedbajíc, dovolávati proti pojistníkovi. Marně se tedy dovolací vývody obírají »mlčky zaniklou smlouvou, jež nemohla býti opožděnou žalobou vzkřísená«. Rozhodnutí nejvyššího soudu uvedená v dovolání č. 6289, 8276 Sb. n. s. a Rv I 1780/31 nedopadají na souzený případ, neboť mají za základ jiné znění pojišťovacích podmínek. Nelze mluvit o vzdání se exekuce a s tím spojených účincích podle čl. 5 poslední věty všeob. poj. podmínek, jestliže pojišťovna prostě nevedla exekuci, jak tvrdí, než nastala pojistná příhoda (nastala 2. června 1932). To se vztahuje na vymáhání zažalované druhé částky prvoročního pojistného za dobu, v níž spadá pojistná příhoda. Jest tedy tím dán předpoklad pro ručení pojišťovny dle čl. 5, dvanáctého odstavce všeob. poj. podmínek.

Čís. 14894.

K § 1392 obč. zák.

Věřitel může postoupiti pohledávku, příslušející mu proti několika sopludlužníkům, třetí osobě s účinkem jen proti jednomu z těchto sopludlužníků.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1936, Rv I 339/34.)

Žalovaný zavázal se zaplatiti Marii F-ové pohledávku, kterou jí byli dlužni Otmar S. a Bena S. Pohledávku tu proti žalovanému postoupila Marie F-ová žalobci, který ji nyní vymáhá na žalovaném. Proti žalobě namítl žalovaný, že Marie F-ová neměla práva postoupiti pohledávku žalobci, poněvadž v době postoupení tato pohledávka byla zaplacená protipohledávkou manželů S-ových, jež byla S-ovými postoupena žalovanému a již namítá započtením. N i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, p r v ý s o u d z těchto d ů v o d ů: Sporné je jen, zda manželé S-ovi mají proti zažalované pohledávce protipohledávku ve výši 21.460 Kč a zda tuto protipohledávku žalovanému postoupili a zda žalovaný tuto protipohledávku smí kompenzovati. Tvrzení Berty S-ové, že si F-ová 14 koberců neoprávněně vzala a proto si musí dáti líbiti kompenzací fakturové ceny 43.000 Kč, je vyvráceno tím, že manželé S-ovi F-ové tyto koberce za 23.000 Kč prodali a tím, že F-ová koberce dala opět S-ovi do komise. To však F-ová by vůbec nebyla mohla učiniti, kdyby jí koberce byly nepatřily. Se zřetelem na to, že manželům S-ovým protipohledávka vůči F-ové vůbec nepřísluší, nemusel se soud s kompenzačními námitkami žalovaného dále zabývati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Není správný názor žalovaného, že na jeho straně šlo o převzetí rukojemství za dluh manželů S-ových vůči Marii F-ové ve výši 13.200 Kč. Žalovaný přistoupil k dluhu manželů S-ových vůči F-ové jako spoludlužník (§ 1406 odst. 2 obč. zák.), při čemž ovšem závazek jmenovaných manželů nebyl dotčen, protože ze zjištěných skutkových okolností nelze vyvozovati, že F. propustila dosavadní dlužníky, t. j. manžele S-ovy ze závazku a spokojila se se zárukou žalovaného. Když nižší soudy zjistily, že hlavním dlužníkům, manželům S-ovým, nepříslušela vůbec vzájemná pohledávka vůči F-ové, jest tím také vyvrácena námitka žalovaného, že postoupená pohledávka zanikla před postupem kompensací s protipohledávkou manželů S-ových. Co se týče otázky, je-li věřitel, jemuž přísluší pohledávka vůči více spoludlužníkům, oprávněn postoupiti ji třetí osobě jen proti jednomu z více spoludlužníků, jest na ni odpověděti kladně. Takovým postupem rozdělí se solidární dluh tak, že postoupený dlužník může se zprošťujícím účinkem pro všechny spoluzavázané platiti jen cesionáři a ostatní spoludlužníci s tímž účinkem pro všechny, tudíž i pro postoupeného dlužníka, jen cedentovi.

Čís. 14895.**K §§ 1333, 1334 obč. zák.**

Zákonný nárok na úroky z prodlení v případě nedodržení platebních lhůt ujednaných smírem o hlavním dluhu nepomíjí, i když nebyl ve smíru zvláště vytčen.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1936, Rv I 455/34.)

Podle soudního smíru zavázal se žalovaný zaplatiti 5.000 Kč v měsíčních lhůtách po 1.000 Kč pod ztrátou lhůt a exekucí. Žalovaný splátky nedodržel, pročež vedl žalobce na základě uvedeného smíru exekuci k vydobytí 5.000 Kč s 5% úroky ode dne splatnosti. Návrh na povolení exekuce k vydobytí úroků byl však zamítnut proto, že se žalovaný smírem k jich zaplacení nezavázal, takže nejsou kryty exekucním titulem. Žalobě na zaplacení dosud splatných úroků z kapitálu 5.000 Kč bylo vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů :

Povinnost dlužníka, zaplatiti úroky z prodlení, nedodrží-li platebního dne určeného zákonem nebo smlouvou (§ 1334 obč. zák.), jest při dlužích peněžitých zákonným následkem každého prodlení dlužníkovy, nebyla-li tato povinnost smlouvou vyloučena nebo obmezena. Jest to zákonem stanovená povinnost k náhradě škody pro porušení smlouvy. Zavázal-li se dovolatel smírem, t. j. smlouvou, k zaplacení jistiny po